

מסורת הש"ס

(א) דמאי פ"ג מ"ד צבורות
יא: (ב) [שבת קכב:],
(ג) "צ"מ כג ע"ב ושם בתוס'
ד"ה אלתתא].

ורה אור השלם

1. אִם יִמְלְאוּ הָעֵבִים
גֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ יִרְקוּ
וְאִם יִפּוֹל עַץ בְּדֶרֶם וְאִם
בְּצִפּוֹן מִקּוֹם שִׁיפּוֹל הָעַץ
שֵׁם יִהְיֶה: קהלת יא ג

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ולא וכו' אלא
בארבע. עיין נדה דף מח
ע"א מוספות ד"ה אמר:

הנהגות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

מוסף רש"י

הרי הן בפירותיו. של
עובד כוכבים, דודאי
חלפינהו וזריך להפריש
מהן מעשר (בכורות יא:).

רבינו חננאל

בכיות כמות ועבודות
 כוכבים. אסור אסור
 בהנאה ומטמא טומאה
 ברביעית עובר
 לשינוי ישראל אצל עובד
 כוכבים אסור בשותה
 ומותר בהנאה. איני והתנן
 בדמאי פ"ג המקדש
 המצוי אצל הכותב אצל
 העיר ארץ הן בקהותן
 למעשה ולשביעית אצל
 העובד כוכבים אצל העובד
 המה המקדש אצל העובד
 כוכבים נעשו אותם
 אסורים בפסחתי ובימי
 המצות אסור (ב) בהנאה
 ומטמא טומאה משקין
 ברביעית ופרק י' זרימה
 דאמר ר' יוחנן משום
 ר' יהודה כן בתיבא כגון
 שיריחו לו העובד כוכבים
 שני וזהו ששומר בזה

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה. לא.

המפקיד יינו אצל עובד כוכבים אסור בשתייה ומותר בהנאה. ובסמוך משמע שהפקידו בחותם אחד ותימה מאי קסבר ר' יהודה בן צמירא אי לא חייס לזיוף כרי"א אפילו בשניה לשמרי ואי חייס לזיוף כרבנן אפי' בהנאה ליתסר שמה נגע בו העובד כוכבים ונסכו וי"ל דרבי יהודה ב' צמירא לטעמיה דלחמ לקמן צברק ר' יושעאל (דף ע"ג:) יין של ישראל שנגע בו עובד כוכבים מותר בהנאה חל דלין מנסבין יין אלא בפני עצבות כוכבים ועוד שאומר לו לא כל הימנך שמאסור ייני לאונסי ואע"ג דחיישי לזיוף דנגע ביה ושתה מיניה [א] לא תחמיר כ"כ לחוש לאחלופי בשלו שיהא גם בהנאה כיון שלב עיקר יינם אינו אסור אלא מדרבנן;

דאמר רב הלכה כר"א שמתיר יין בחותם אחד. ולקמן

פ"ב (דף סט: וס) נמי אמרינן האלדנא קיימא לן כר"א דלא חייס לזיופא ויש להקשות דרב אדרב דהא אמר רב לקמן (דף לט.) חזי"ת בחומס אחד אסור סימן חלב צמר יין תכלת ועוד קשה דרב דרב אמר לעיל (דף טט:) גבי חומץ ויין מבושל א"כ חומס בתוך חומס משמע הא יין גמור לריך חומס בתוך חומס וכן רבא דשקיל וטרי לקמן בסמוך היכי דמי חומס בתוך חומס משמע דשקיל דלא כגי בחומס אחד וכולה כוגיא דשמעתא מיירי בחומס בתוך חומס והיה מתוך ר"ת דההיא דרב לקמן פירש' ישראל חשוד וגרע מעובד כוכבים מפני שהוא בטוח שיאמינוהו ולא מירתת כ"כ וכן ההיא דרב אשי דלעיל (דף טו:) ג"מ לענין ישראל חשוד וכן רבא מפרש חומס בתוך חומס אליבא דרבנן ואפי' אליבא דהלכתא איכא נפקותא כגון ישראל חשוד וההיא ^א דרבא דרב הונא ^(ה) חתך לה לבישראל אלתלמא קרנתא כשמשלחה צד עובד כוכבים ולהכי כגי בחומס אחד וקשה קצת פרי"ת דנבואה היא להעמיד כל אלו ההלכות בישראל חשוד ואנן בעובדי כוכבים קיימינן ורב אשי לעיל הזכיר חומץ ציד עובד כוכבים אין לריך חומס בתוך חומס ומשמע הא יין ציד עובד כוכבים לריך ועוד דצירושלמי משמע דההיא בעובד כוכבים איירי וגם רש"י וה"א פירשוהו בעובד כוכבים לכך נראה לפרש דהכא והתם בעובד כוכבים איירי ויש לחלק בין שולח לצדירו ואינו חוזר ורואה חוממו להצירו דאז לריך חומס בתוך חומס דלא מרתא שצבור האחר לא יכיר חומס אחד מעל שכן הוא הזכיר בצדציו המפקיד חומס אצל רב אשי דלעיל הזכיר בצדציו שאלו ציד עובד כוכבים יבדקו ופיו למטה ואזיה גופיה אמר ב' בתמא ^(ה) (לקמן עז:) (ה) תמיה דרב לקמן (דף לט.) מיירי בשולח ציד עובד כוכבים כפשי"ו וה"ג: א' מר סבר כר"א ומר סבר כרבנן א"כ לא פליגי וכולהו כר"א קיימי ילמיהו דרבנן וא"ת וצ"י אלעזר היכי קאי כר"א הא ר"א גופיה וי"ל דשאינן הכא דקאי ר"מ כוומיה לקמן פרק ר' ישמעאל (דף סא.) (סס:) ותרתייהו ברבנן. וא"ת אימור דרבי יוחנן סבר כר"א וחוס וי"ל דתלמודא משמע ליה דמפתח וחומס דתנני צבדייתא לא אאלא מפתח או חומס קאמר וגם יש גורסים מפתח או חומס: תם מתחלה מכל מקום כיון שדעוהו לשמור להחזיקים למכור ישראל אינו חפץ שיחשבוהו ישראל כלל:

השולח

כוכבים הוא חזרו לומר חביות פתוחות של כותים אסורות סתומות מותרות לבסוף ס

ספספס יינס אסור דעגאס. משום גזירת יין נכס: ומטמא טומאה
משקין. מטמא טומאת אוכלין ומשקין כמורת משקין טומאת שרץ
שאינו מטמא אדם וכלים אלא אוכלין ומשקין ושיעורן לקבל טומאה
דברצדיעה הלוג ככל טומאת משקין: והסגן המפקיד פירושו אלל
העורך בודדים בני יום ברוחם.

סתם יינם "אסור בר
 משקין ברביעית ^ההכ
 כוכבים אסור בשתיה
^ההמפקיד פירותיו א
 הן כפירותיו של ע
 ולמעשר ^הכגון שייחד
 בשתיה נמי לשתרי
 לפרוד אמר כלום יש
 ליה ר' תנחום דמן
 עובד כוכבים מותר ב
 שיפול העץ שם יהו ש
 פירותיו א"ר זירא לא
 דתניא אחד הלוקח וא
 של עובד כוכבים ו
 חותם ביד ישראל ^הו
 א"ר חייא בריה דרב
 חסדא אמר רב ואמרי
 זעירי ואמרי לה א"ר
 חמא הכי אמר זעירי
 אלעזר הכל משתמר
 שאין משתמר בחותם
 אפי"ן יין משתמר בחור
 כר"א הא כרבנן איס
 הכל משתמר בחותם
 שאין משתמר בחותם
 אמר יאפילו יין משת
 ותרווייהו כרבנן מר
 דר"א בחותם אחד א
 שרו ומר סבר אפילו
 היכי דמי חותם בתוך
 דפומא דחביתא שרי
 בתוך חותם ואי לא
 הוי חותם בתוך חות
 חותם בתוך חותם
 פיו למטה הוי חותם
 לא הוי חותם בתוך
 לגוי וצייר וחתים הוי
 בראשונה הוי אמרי
 חבית

אסור מפני בירת סריקא ושל ברקתא אסור מפני
אסור מפני כפר שלום חזרו לומר חביות פתור
מותרות מעיקרא מאי סבור ולבסוף מאי סבור
מקפיד על מנע עובד כוכבים לא שנא פתוחות ולא
סבור כי לא קפיד אפתוחות אסתומות מקפיד קפיד וס
הסתם אלל היכא שמינחו ציד העובד כוכבים ועמיד לרלות חותמו (1)
ימינו אלל עובד כוכבים ובסתמא אלס דעתו לתזור שס להכיר חותמו
ממשמע שולחו ציד עובד כוכבים ורנא נמי אשכחן לקמן דקאמר נו
הוה משדר גולפי להרפניא סמיך לכו אפומייוו וחתים לכו אצירייהו
וְלֹא פִּינִי הָא ר"א וְהָא רבנן. פירוש לא פליגי אליבא דחד תנא
דפסק רב כותיה אלל מר מפרש מילתיה דר"א ומר מפרש
קאמר צפ"ק דגדה (דף טז.) לזין הלכא כר"א בצולבו סידר * אלל צאט
דצברייתא דאמר הלווקא צית וכו' וכה"ג משני תלמודא התם צפ"ק ד
ומפתח וחותם דקמני צברייתא ר"ל תרוייהו דהסתא הוי חותם צתון
משום דצעין תרוייהו מדלל קאמר שתי מפתחות אלו צ"ל חותמיה
סתומות מותרות. ואף על פי שאין לך מפתחות שני יהיו פת
מנער חא נטר לכו שס

אזה. ומקשינו עליה אי הכי בשחיה נמי לישתרי דהא כדתנא ליה רבי תנחום משנת

עין משפט
נר מצוה

עתה אמי פ"א מהלך
מחללות אקורות
בהלכה ג סתק לארץ קמה
טור ש"ע יד סתון קב
ספיק א:
ב מיי פ"א מהלכות
אבות הטומאה ה' ח:
א מיי פ"א מהלך
מ"א הלכה ט סתק
לארץ קמה טושיע י"ד
סתון קב ספיק א:
ב מיי פ"א מהלך
משער הלכה טו:
פ מיי פ"א מהלך
מחללות אקורות ה'
ט סתק לארץ קמה טור
ש"ע יד ס' קל סתק א:
ו י' א' שם הלכה א
ח טור ש"ע ספיק
א וטשק"י ||
פה א' ט' מיי שם הלכה
ח טור ש"ע ספיק
7:

דבינו חננאל (המשד)

[illegible]

י כי לא קפדי אפתוחות

(א) ר"ל וא"כ במספרד יינו אלל עובד כוכבים ג"כ יהי אסור בהנאה דהא אמרינו דודאי החליפו בינו. (ב) מלשון רבינו ו"ל משמע דגרס בגמ' אלא א"ר ויידר מחי' המא לגמרי. (ג) הדבר ז"ע דא"כ הדרג ההושיא לדוכמה דחיליו בשמי' נמי לשמי' דהא ר"א מחיר אפי' בשמיא.